

Returning to Celestial Torah

Source Sheet by Joshua Jacobs

Exodus 32:19

(19) As soon as Moses came near the camp and saw the calf and the dancing, he became enraged; and he hurled the tablets from his hands and shattered them at the foot of the mountain.

Or HaChaim on Exodus 32:19

(1) **ויהי כאשר קרב אל המחנה**, **It was, when he came close to the camp, etc.** As a result of their idolatry they became mortal once more and a set of laws designed for immortal people was no longer appropriate for them. This is why those Tablets had to be smashed. All of this is based on the opinions that Moses had not acted of his own accord when he smashed the Tablets.

Exodus 34:1

(1) The LORD said to Moses: "Carve two tablets of stone like the first, and I will inscribe upon the tablets the words that were on the first tablets, which you shattered.

שמות ל"ב:י"ט

(יט) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת־הָעֵגֶל וּמַחֲלֵת וַיִּחַר־אַף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלֶךְ מִיָּדוֹ [מִיָּדָיו] אֶת־הַלְּחֹת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הַהָר:

אור החיים על שמות ל"ב:י"ט

(א) ויהי. על ידי העגל לכמות שהיתה קודם קבלת התורה אף על פי כן שברם כי אין דין זה להם עוד שיהיו בני חורין ממלאך המות ומשעבוד מלכיות, ולטעם זה לו יהיה שנאמר כי משה מדעת עצמו עשה מתחילה אין כאן קושיא:

שמות ל"ד:א'

(א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ, שְׁנֵי־לְחֹת אֲבָנִים כַּרְאשֵׁי וְכַתְּבָתִּי עַל־הַלְּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלְּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:

Abarbanel on Torah, Exodus 34:1:2

(2) ...the first set were both carved and inscribed by God, while the second set were carved by Moses, who did not inscribe them, and inscribed by God, who did not carve them.

Abarbanel on Torah, Exodus 34:1:3

(3) ...why did the second set of tablets have greater holiness than the first set, as indicated by the verse, "and no man shall ascend [the mountain] with you." And for the first tablets, the verse said "ascend to God, you and Aharon and Nadav and Avihu ..." Also, here the verse warned "the sheep and the cattle shall not graze adjacent to the mountain," while no such restriction appears with respect to the first tablets. It appears that the second tablets that Moses carved were holier than the first set that were carved by God.

אברבנאל על תורה, שמות

ל"ד:א:בי

(ב) הראשונות פסל וכתב יתברך והשניות פסל משה ולא כתבם וכתב אותם הקב"ה ולא פסל אותם:

אברבנאל על תורה, שמות

ל"ד:א:גי

(ג) למה נהג בלוחות השניות האלה יותר קדושה מבלוחות הראשונות אם במה שאמר כאן ואיש לא יעלה עמך. ובראשונות אמר עלה אל ה' אתה ואהרן נדב ואביהו וגו'. גם אמר כאן גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא ולא נאמר ככה בלוחות הראשונות. כאלו היו השניות שפסל משה יותר קדושות מהראשונות שפסל השם יתברך:

Rivka Leuvitz, *The Midrash of a Refused Woman*

רבקה לוביץ, מדרש מסורבת

On that day, a woman who was denied a *get* gave them all of the answers in the world and they didn't accept them from her. She said to the Sages: Give me a *get* and I will leave. They said to her: The man divorces and he only divorces voluntarily. She said to them: Force him to give me a *get* since the Talmud teaches, "they beat him until he says, 'I want to!'" They said to her: we can't force him because it might be an invalid *get* and a married woman would be on the market and her children would be *mamzerim*.

At that moment, the carob tree was uprooted from its place 100 cubits. The Rabbis saw it but paid no attention.

She said to them: If so, I am a living widow. They said to her: A woman prefers to be in tandem rather than being alone. She said to them: But my husband did thus and so to me and he is disgusting to me, and am I not like a prisoner to be forced to sleep with

באותו היום השיבה להם אחת
ממסורבות הגט כל תשובות
שבעולם, ולא קיבלו הימנה.
אמרה להם לחכמים: תנו לי גטי
ואצא. אמרו לה: האיש מגרש,
ואין האיש מגרש אלא לרצונו.
אמרה להם: כפוהו לגט, שהרי
'מכין אותו עד שיאמר רוצה אני'.
אמרו לה: אין אנו יכולים לכופו,
שמא נמצא זה גט מעושה,
ונמצאת אשת איש יוצאה לשוק
וילדיה ממזרים.
באותה שעה נעקר החרוב
ממקומו מאה אמה. ראו חכמים
ולא השגיחו בדבר.
אמרה להם: אם כך, הריני
אלמנה חיה. אמרו לה: כבר
נאמר 'טב למיתב טן דו מלמיתב
ארמלו'. אמרה להם: אבל כך
וכך עשה לי בעלי, והוא מאוס
עלי, ואיני כשבויה להיבעל

someone I hate? They said to her: Who are we that we should place our heads between great mountains. It is a disagreement among the authorities.

At that moment, the channel of water ran backwards and they paid no attention.

She said to them: Annul my marriage, for he has treated me inappropriately. They said to her: We don't have the authority. She said to them: Annul my marriage on the basis of a mistaken sale, for if I had known that he would do thus and so to me I would not have married him. They said to her: We can't.

At that moment, the walls of the Beit Midrash leaned to fall and they are leaning still today.

She said to them: Isn't a Beit Din the father of orphans? And am I not orphaned and abandoned? They said to her: This is not a claim and we will not listen to your claims. Perhaps he asked you for something and you didn't give it

לשנוי לי. אמרו לה: מי אנו
שנשים ראשינו בין הרים גדולים,
ויש לחוש לרא"ש.

באותה שעה חזרו אמת המים
לאחוריהם, ולא השגיחו בדבר.

אמרה להם: הפקיעו קידושי,
שעשה לי דבר שלא כהוגן.
אמרו לה: אין לנו סמכות.
אמרה להם: בטלו קידושי
בטענת 'מקח טעות' – שלו ידעתי
שכך וכך יעשה לי, לא הייתי
מתרצית להינשא לו. אמרו לה:
אין אנו יכולים.

באותה שעה היטו כותלי בית
המדרש ליפול, והמה מטים
והולכים.

אמרה להם: בית דין – אביהם
של יתומים הוא, וכי אין אני
יתומה וגלמודה? אמרו לה: אין

to him? She said to them: Yes. He demanded many conditions to give a *get* and I can't fulfill them.

A voice from Heaven came down and said: What do you have against this woman whose husband is *disgusting* to her. She doesn't need to give him anything in order to receive her *get*.

The Sages said: It is not in Heaven. And we don't pay attention to Heavenly voices.

At that moment, God cried and said, "My children have defeated me. My children have defeated me."

זו טענה, ואין אנו שומעים
טענותיך כלל. שמא ביקש ממך
דבר ולא נתת לו? אמרה להם:
אכן, הרבה עליי תנאים לגט,
ואיני יכולה לעמוד בהם.

יצתה בת קול ואמרה: מה לכם
אצל אשה זו שבעלה מאוס
עליה, ואינה צריכה ליתן לו דבר
בשביל שתקבל את גטה.

אמרו חכמים: לא בשמים היא.
ואין אנו משגיחים בבת קול
באותה שעה היה בוכה הקדוש
ברוך הוא ואומר: ניצחוני בני,
ניצחוני בני.